

Нюр

9
2017

ISSN 0207 - 6543

Нальчикни МОУ СОШ №2, 7-чи классыны окъуучусу
Жашууланы Лаура Дагъыстанда бардырылган «Ме-
диа-Поколение» фестивалда хорламын Къули Къай-
сынны 100-жыллыгына атагъанды.

6+

БАГЪАЛЫ САБИЙЛЕ!

Жай солуу кюнле тауусулуп, кюч, къарыу да алып, сиз жангыдан школгъа атланнгансыз. Тенглеригиз бла тубешип, жайны къалай ётдюргенигизни, жангы окъуу жылны къалай ашыгъып сакълагъаныгъыздан да бир биригизге хапар айтхансыз, баям.

Школгъа быйыл биринчи келген сабийчиклеге огъурлу кюнде этигиз билим алыугъа биринчи атламыгъызны, школну босагъасы уа сизге жангы жарыкъ жашауну башланнганы болсун дейбиз.

Бусагъатда таулу сабийлеге окъуп билим алыргъа бек иги онгла къуралгъандыла. Алай эсе уа, эринмей, эрикмей, иги окъуп, билимли адамла, уллу алимле болургъа итинирге керексиз.

Билемисиз, сабийле, журналист иш бла байламлы манга башха республикалагъа, тыш къыраллагъа окъуна барабара туургъа тюшючюдю. Ма ол заманлада бютюнда бек ёхтемлениучюме мен Ана тилибиз, Туугъан журтубуз бла да.

Биз, малкъар миллет, уллу Тюрк дуняны бир бутагъыбыз. Аны себепли бизни тилибизде сёлешген адамны, бир уллу къыйналмай, тюрк тилли халкъланы келечилери толу ангыларыкъдыла. Ол а къаллай бир игиликди!

Биз, «НЮР»-чюкню редакциясы, сизни письмоларыгъызны ашыгъып сакълайбыз. Ала бизге къайсыгъызны къаллай фахмусу, хунери болгъанын ачыкъларгъа бек болушадыла. Арагъызда бек ахшыларыгъызны ишлерин а журналда суююп басмаларыкъбыз. Алайды да, ахшы жолгъа!

САБАНЧЫЛАНЫ Арипа

ХАРФЛЫКЪ

<p>Аа</p> <p>Ат</p>	<p>Бб</p> <p>Байракъ</p>	<p>Вв</p> <p>Вертолёт</p>	<p>Гг</p> <p>Гюл</p>	<p>Гъгъ</p> <p>Гъарш (Космос)</p>	<p>Дд</p> <p>Даурбас</p>
<p>Ее</p> <p>түөЕ</p>	<p>Ёё</p> <p>Ётмек</p>	<p>Жж</p> <p>Жугъутур</p>	<p>Зз</p> <p>Зурнук</p>	<p>Ии</p> <p>Ийнек</p>	<p>Йй</p> <p>ай</p>
<p>Кк</p> <p>Китап</p>	<p>Къкъ</p> <p>Къоян</p>	<p>Лл</p> <p>Латыра</p>	<p>Мм</p> <p>Макъа</p>	<p>Нн</p> <p>Нап</p>	<p>НГнг</p> <p>таНГ</p>
<p>Оо</p> <p>От</p>	<p>Пп</p> <p>Пил</p>	<p>Рр</p> <p>Ракета</p>	<p>Сс</p> <p>Сагъат</p>	<p>Тт</p> <p>Топ</p>	<p>Уу</p> <p>Уку</p>
<p>Фф</p> <p>Факъыр</p>	<p>Хх</p> <p>Харбыз</p>	<p>Цц</p> <p>Цирк</p>	<p>Чч</p> <p>Чарх</p>	<p>Шш</p> <p>Шинтик</p>	<p>Щщ</p> <p>Щётка</p>
<p>Ъъ</p> <p>къаты белги</p>	<p>Ыы</p> <p>Ыргакъ</p>	<p>Ьь</p> <p>Жумушакъ белги</p>	<p>Ээ</p> <p>ЭшЕк</p>	<p>Юю</p> <p>Юй</p>	<p>Яя</p> <p>уЯ</p>

САРАЯКЪНЫ ТАУРУХУ

Бир къарт къойчу бла бир жаш къойчу Гара-Ауузунда Айдабол бийни къойларын кюте боладыла. Биргелерине Сараякъ итлери да бар. Бир кюн, ингир ала, бир атлыла кёрюннгендиле. Келгендиле да, Къарт къойчугъа сууукъ салам бергендиле.

– Кёп болсун, къарт къойчу!

– Сау болугъуз, сау келигиз, къонакъла! – дегенди къарт къойчу да. Кёргени бла, жау къонакъла болгъанларын ангылагъанды да, жаш къойчугъа билдиргенди: «Ай жаш, Сараякъны юйге къурап ий – аш берселе, къатына да бармазча, сют къуйсала, ол а аны ичмезча, сауут юйню тырнап, улуп башларча».

Жау къонакъла къошха жыйылгъанлай, жаш къойчу Сараякъны къуугъуннга къурап ийгенди.

Къонакъла андан-мындан сора башлагъандыла.

– Айтчы, къарт къойчу, – дегенди башчылары, – Айдабол бий саумуду?

– Айдабол бий а къалай сауду – жыл тёшекде жатады.

– Ай, хариб'а! – дегендиле жау къонакъла да ёхчеге.

– Саумудула Айдаболну ол жигит жашлары – Сарыбий бла Къарабий?

– Ай, – дегенди, кючюннгенча, къарт къойчу, – Сарыбийге, харип, къыйын ауруу тийгенди, Къарабий да, анга дарман излей, Эресейге кетгенди.

– Оуей, не аман болду! – деген кирик этгендиле.

– Ол да алай болсун. Айдаболну чычхансырт аты уа саумуду?

– Ол а къалай сауду – ат талауу тийип, былтыр окъуна ёлген эди.

– Оуей! Ол сараякъ ити уа, харип, сау болур да?

– Ит ауруудан ёлген Сараягъа'а къайдан сау болур!

– Да сора, – дегенди жыйын башчы, къууаннганын жашырмай, – Аллах бизге бергенди, къошха жау къонакъла келгенлерин бил!

– Жау болса, дау болса да, къонакъ Аллахны къонагъыды, – дегенди къарт да.

– Сюрююнгде бир къашха ишек иригинг барды, аны сой бизге! – дегендиле.

Аны уа не ючюн айтхандыла – ала жаууруннга къараргъа уста болгъандыла. Ишек ирикни жаууруну керти болады деп, аны ючюн айтхандыла.

Жау къонакълагъа бирер аякъ айран салгъанды да:

– Энди сиз былай, эрикмей, ушакъ эте туругъуз. Биз а къашха ишекни тутайыкъ, – дегенди да, къарт къойчу къошдан чыкъгъанды. Жаш да, ишек ирикни табалмайма дей да, сюрюу ичинде излеген кирик эте, заманны созуп болгъанды: къуугъун терк жетер эсе деп.

Жау къонакъла:

– Къалай табалмайсыз, биз окъуна кёрген эдик да, келе туруп? – деп ачыулангандыла. «Тапхандыла», харип. Тапхандыла да, ишек ирикни орунуна... къарт эркечни сойгъандыла. Башын-аягъын да букъдургъандыла: кёрюп иш къоймасынла деп. Чымырта отда къайнатхан кирик эте да, сууукъ суу къуя, чийсиллендире тургъандыла. Къарт къойчу да:

– Бусагъат къашха ишекни эти да бишеди, – дей, булжута. Жаула да:

– Ай, аперим, къарт къойчу! Къонакъгъа сакъса, – дей...

Ол кезиуге Сараякъ да жетер жерине жетгенди. Айдабол бийни арбазына кире келгенлей, артха, таулагъа айланып улугъанды.

– Ай, байтамал, парийни ач этген кёреме! Аш салыгъыз, маржа! – дегенди бий. Сараягъ'а аш ашаргъа унамагъанды.

– Ай, зауаллы уа!.. Къарт болгъанды парий. Сют къуюгъуз, – дегенди.

Тегенеге сют къуюп салгъандыла – ичмегенди. Юй башына чабып да, орамгъа чыгып да улугъанды. Саут юйге кирип, къабыргъада тагылып тургъан ушкоклары тырнап, сынсып башлагъанды. Парийни алай амалсыз болгъанын кёргенде:

– Д-а, – дегенди Айдабол бий, – къошха жау къонакъла келгендиле. Ый, маржа, теркирек!.. Ай, ала уа жаууруннга уста боладыла – ат жерлеригизни артын аллына айландырып салыгъыз. Ушкокларыгъызны да терсине-терсине тагыгъыз, – дегенди.

Сарыбий бла Къарабий ат жерлерин артын аллына айландырып салгъандыла. Саутларын терсине-терсине такъгъандыла. Чычхансырт атларына мингендиле...

Кечени бир заманында къойчула къарт эркечни этин отдан тюшюргендиле. Жыйын башчы, эт суугъунчу да тэзмей, жауурунну сермеп алып, этин сыдырып къарагъанды.

– Ыхы. Аллах айтса, хата жокъду. Жолубуз боллукъду. Бир атлыла кёрюнедиле, алай аланы аллары бери угъай – терсине айланыпды, – деп, къууанганды.

– Татлы эт кёреме къашха ишек ирикни эти, – дей, тишлерин къаза, быдырларын сылай, кюле-безирей, къарт эркечни ашап бошагъандыла.

– Ай, аман хомухла уа, баш-аякъны юйютсегиз эди, биригизге баш жарты, биригизни къолуна да кака тутдуруп эдик да, – дей, къойчуланы хыликкя эте, харх болгъандыла...

Танг белги бергенлей, къарт къойчуну къолун-аягъын чынды бла байлагъандыла. Жашны уа жесирге сюрюрге келишгендиле.

Къой сюрюню Тау Артына буруп башлагъандыла. Къойла, бираз баргъанлай, бирге жокку болуп, эркечсиз атларгъа унамай тохтагъандыла. Билгендиле къарт къойчугъа алдатханларын! Эркечни кеслери къабып бошагъанларын.

– Ай, эркеч этни къой этден айыралмагъан аман къарын жарылсын! – дей, бир бири кёзюне тебингендиле.

– Оу-ей, оу-ей! Башыбызны кесди къарт бабас! – дегендиле. Къайтып, къарт къойчудан ачыуларын аллыкъ эдиле. Алай... Айдаболну Чычхансырт аты да, Сарыбий бла Къарабий жыйыны да жетип келгенлерин кёредиле!

Сараякъ да алларында...

УЯНЛАНЫ Оюс

ЖАЙ ЭРТТЕН

Танг жарыкъ белги бере,
Нюр жарый-жарый келе,
Къарангы эрий, кете,
Хоразла хахай эте.

Кюн чыгъа-чыгъа келе,
Таулагъа къанат кере,
Ай, арып, таудан ауа,
Таулула ийнек сауа.

Тёшекде уа бир жашчыкъ,
Юсчюгю аппа-ачыкъ,
Ышарады, тыш кёре,
Къолчугъун силдей, кере.

Уяныр, кёзю жаныр,
Аппагъа чабып барыр!
Хар эрттен былай болсун,
Хар иги мурат толсун!

ЖАУУН КЕЛТИРГЕН ТЮЛКЮЧЮК

Кёп болмай бизни шахарда жауун алай жауду, алай жауду – къарап-къарагъынчы, юйюбюзню жаны бла баргъан терен суу ыз ёрге толуп къалды.

Анам бек къоркъду.

– Киригиз юйге! – деп, эки эгешчигими, мени да юйге жыйды.

Жауун а жауады. Кёк кюкюрейди. Бир заманда жолгъа ырхы чыгъа башлады... Бизни къабакъ эшигибизге бир уллу терек келип тирелди...

Атам, чыгъып, аны кетере тургъанлай, къарасам – бир моргъулдум жухчугъу бла бир жилтиреген кёзчюкле... Сейирге къалып, атамы ызындан чыкъсам – ол а тюлкю балачыкъ. Къуйрукъчугъу да, кеси да жибип, суппа-суу. Къалтырап, арбаз мюйюшчюгюне кысылды. Мен, чабып, анамы жылы жаулугъун алып келип, тюлкю балачыкъны анга чулгъадым.

Юйге кийирдим. Ол а кълуму тырнайды, къачар жер излейди. Алмала туруучу ящикге салып, башын къангачыкъ бла жапдыкъ.

Атам да, тюз мени тюлкючюгюмча, суппа-суу болуп кирди юйге.

Анам тырман этеди:

– Бу агъачда ёсерге керекди. Жаныуарла адамла бла жашамайдыла...

Кесим ашаучу ашланы береме. Ийисгеп, башчыгъын бир жанына буруп къояды. Эрттенликде, туруп, ящикге къарадым. Тюлкючюк жукълап. Къалтырагъаны да жокъ. Анам мияла табакъгъа сютчюк къуюп салды. Тюлкючюк аз-аздан табакъны жалай башлады. Алай бла бир ненча кюн турду бизни бла.

Бир кюн къарт атамы къарындашы Нальчикден келди. Анда ишлейди, зоопаркда. Тюлкючюкню биргесине алып кетерге деди.

– Берлик туюлме, – деп сюелдим.

– Юйде турса, эрикгенден ёлюр да къалыр... Къарыусузчукъду. Андан эсе, кесича балачыкъла бла турса, айныр да кетер. Сен да шуёхунга келекеле турурса, – деди. Ангы ыразы болдум. «Къуртакъулакъчыкъ» атагъанма да кесине да. Онг къулакъчыгъы къанаты сынган къуш балачыкъча болуп тура эди да...

Энди Нальчикге терк-терк бара турлукъма, зоопаркда Къуртакъулакъ шуёхчугъума къонакъгъа.

Мен Тырнаууз шахарда жашайма. Атым Ибрахимди. «Нюр» журналны бек сюеме да, ким биледи, мени бу хапарчыгъымы чыгъарып иш къойсала да деп жазама.

АХМАТЛАНЫ Ибрахим

НАРТ КЪРАШАУАЙ БЛА ЭМЕГЕНЛЕ

Къарашауай – Нарт батыры!
Алаша уа – ат батыры!
«Хей, Гемуда, боз алаша,
Боз алаша, оз алаша!
Алашагъа жер салгъанма,
Атланыргъа кёл алгъанма.
Алашамы – къулакълары,
Буруу къысхач жыякълары,
Тенг чабады аякълары,
От чагъады туякълары.
Хей, Гемуда – сары алаша,
Узайгъанда – къара алаша,
Таугъа чыкъса – чана алаша,
Тюзге энсе – арба алаша.
Уллу алаша, гитче алаша,
Ары айлан да – бичен аша,
Бери айлан да – салам аша,
Ашамасанг – талау аша!» –
Къарашауай – Нарт батыры!
Алашасы – ат батыры!
Жыргъа алып ётдю, дейди.
Жоргъа салып кетди, дейди.
Учхан этед миннген аты,
Адам тилин билген аты.

Хей, кимди ол кетип баргъан,
Кенг аулакъны ётюп баргъан –
Жол узагъын женгип баргъан,
Учхан къушну жетип баргъан?
Ат туягъы къаргъа учургъан,
Жаргъа угъай – таргъа учургъан?

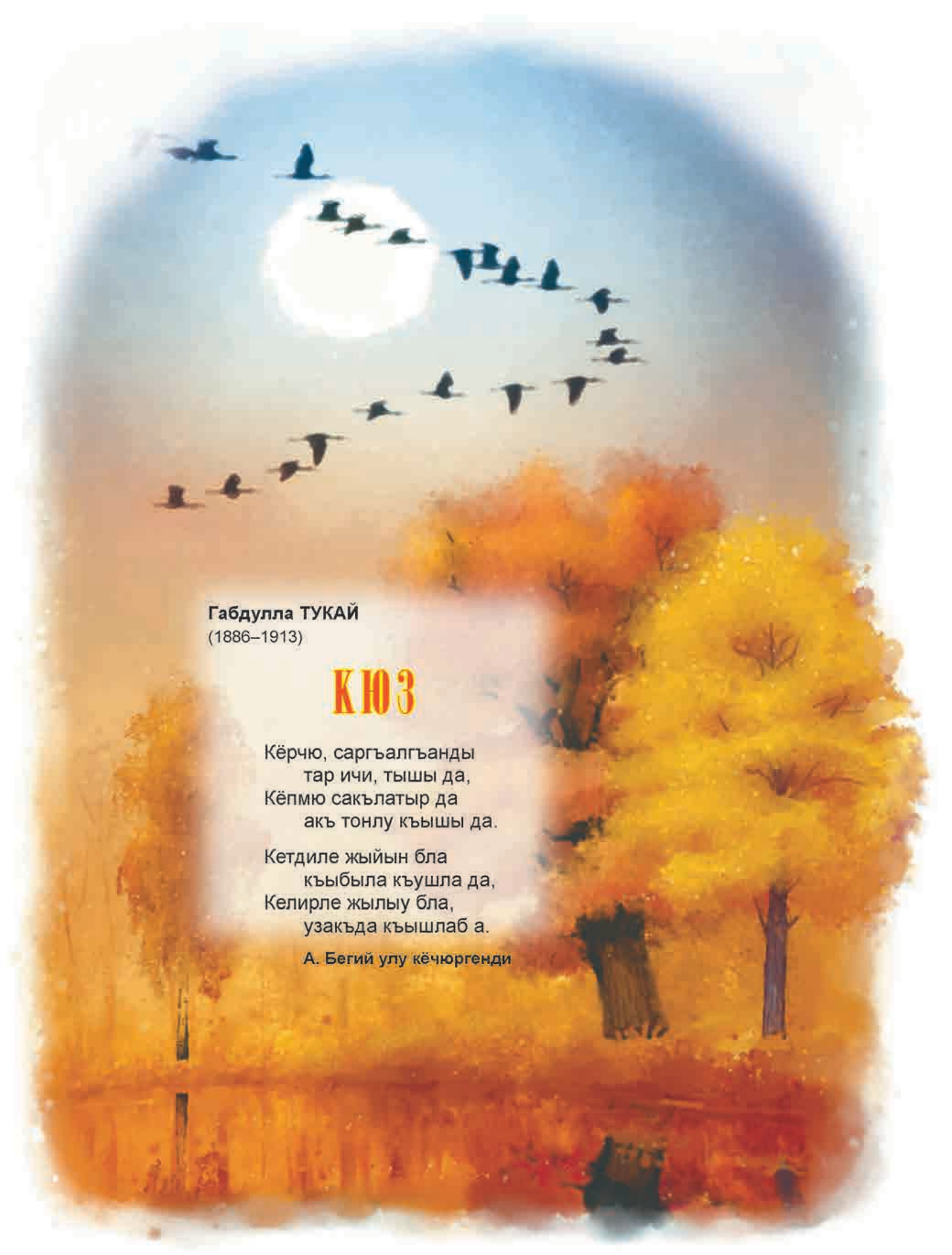
Солугъаны жел кётюрген?
Кишнегени эл кёчюрген?

Ким болуб а, ким болуб а?
Ай болуб а, Кюн болуб а,
Барад, дейди, жылтыраб а,
Басхан жери кьалтыраб а!
Жетер жери ачылыб а,
Кетер жери кьачылыб а!
Юсюндеги – Нарт батыры,
Тюбюндеги – ат батыры!
Учхан этед миннген аты –
Адам тилин билген аты.

Атып баргъан жоргъа, дейди,
Тохтап кьалды жолда, дейди.
– Хей, тохтама, тоз алаша,
Нек бармайса, боз алаша?
Жол кюйюнгю соз, алаша,
Боз алаша, оз алаша! –
Боз алаша, тирелиб'а,
Айтды, дейди, тиллениб'а:
– Ай, кьарачы, кёрмеймисе?..
Бир палахха сюрмеймисе?
– Кёралмайма, кёзюм жетмейд,
– Да мени да сёзюм жетмейд.
Айтыр болсам – сёзюм жетмейд,
Айтмаз болсам – тёзюм жетмейд.
Майна, Шауай, ол басынган
Бир алф деуле болмасынла?!
– Ай, бар,– деди,– жоргъа алаша,
Кьарелдиден кьоркьа алаша. –
Ат да бармай тирелди да,
Ат да бармай сирелди да –
Нартны батыр нарты, дейди,
Кьамичини тартды, дейди.
Экинчи да бир тийдирди,
Тийгенинде, кьан сийдирди.
– Мен харипни нек тюесе? –
Деди, дейди, ат батыры.
– Бармазымы нек сюесе? –
Деди, дейди, Нарт батыры.
– Ай, кьоркьама сени кючюн:
Кьарымаз деп мени кючюм...

Габдулла ТУКАЙ
(1886–1913)

КЮЗ

Кёрчю, саргъалгъанды
тар ичи, тышы да,
Кёпмю сакълатьыр да
акъ тонлу кышы да.

Кетдиле жыйын бла
кыбыла кыушла да,
Келирле жылыу бла,
узакъда кышлаб а.

А. Бегий улу кёчюргенди

ЁЛМЕЗЛАНЫ Мурадин

МЕН ШКОЛГЪА БАРАМА

Бир игиди, кюн ариу
Жайылып таугъа, къолгъа.
Сыртымда артмакъчыгъым, –
Мен барама школгъа.

Чыгъаргъанды да анам
Мени бек жарыкъ жолгъа,
Къуш-къанат битген кибик,
Мен барама школгъа.

Кюн сылайды бетими,
Анакамча, ышарып.
Мен барама школгъа,
Къууанып, кёлюм жарып.

Кёп билир, кёрюм ючюн,
Окъурукъма къадалып...
Мен барама школгъа,
Къолума гюлле алып.

АРСЛАН БЛА ЧЫЧХАНЧЫКЪ

Бир арслан жатып жукълап болгъанды. Бир чычханчыкъ да, жукълап тургъан арсланны юсю бла чабып ётеме дегенди да, шо арсланны юсюне миннгенлей, ол да, уянып, чычханчыкъны сермеп тутуп къойгъанды. Энди уа не амал? Жокъ амал! Арсланнга жалыннганды. «Бошла да къой мени! Бош, ойнап миннген эдим. Бошласанг, – дегенди, – мен да санга бир игилик этерме». Ол заманда арслан кюлгенди: «Харип чычханчыкъ, сен а манга не игилик эталлыкъса? Не игилик хапар айтаса?!» – дегенди ол базыкъ ауазы бла. Мыйыкъ тюбюнден ышаргъанды да: «Да хо, бар», – деп, бошлап къойгъанды.

Бир ауукъ замандан бу арслан тузакъгъа тюшгенди. Уучула муну бир аркъан бла уллу терекге байлагъандыла. Чычханчыкъ, арслан ёкюрген таууш эштип, жёбелеп келсе – ол таныш арсланы терекге байланып. Чычханчыгъ а игиликни унутмаучу чычханчыкъ болгъанды. Ол, аркъан жипни кемирип, арсланны ычхындыргъанды. Сора арсланнга алай айтханды: «Эсингдемиди, мен да санга бир игилик этерме дегенимде, не игилик эталлыкъса сен а манга деп, кюлюп къойгъанынг? Кёрдюнг да: чычханчыкъ да эталады игилик!» – дегенди да, бурулуп кетгенди.

ЧУУ-ЧУУ-ЧУУ АЛА...

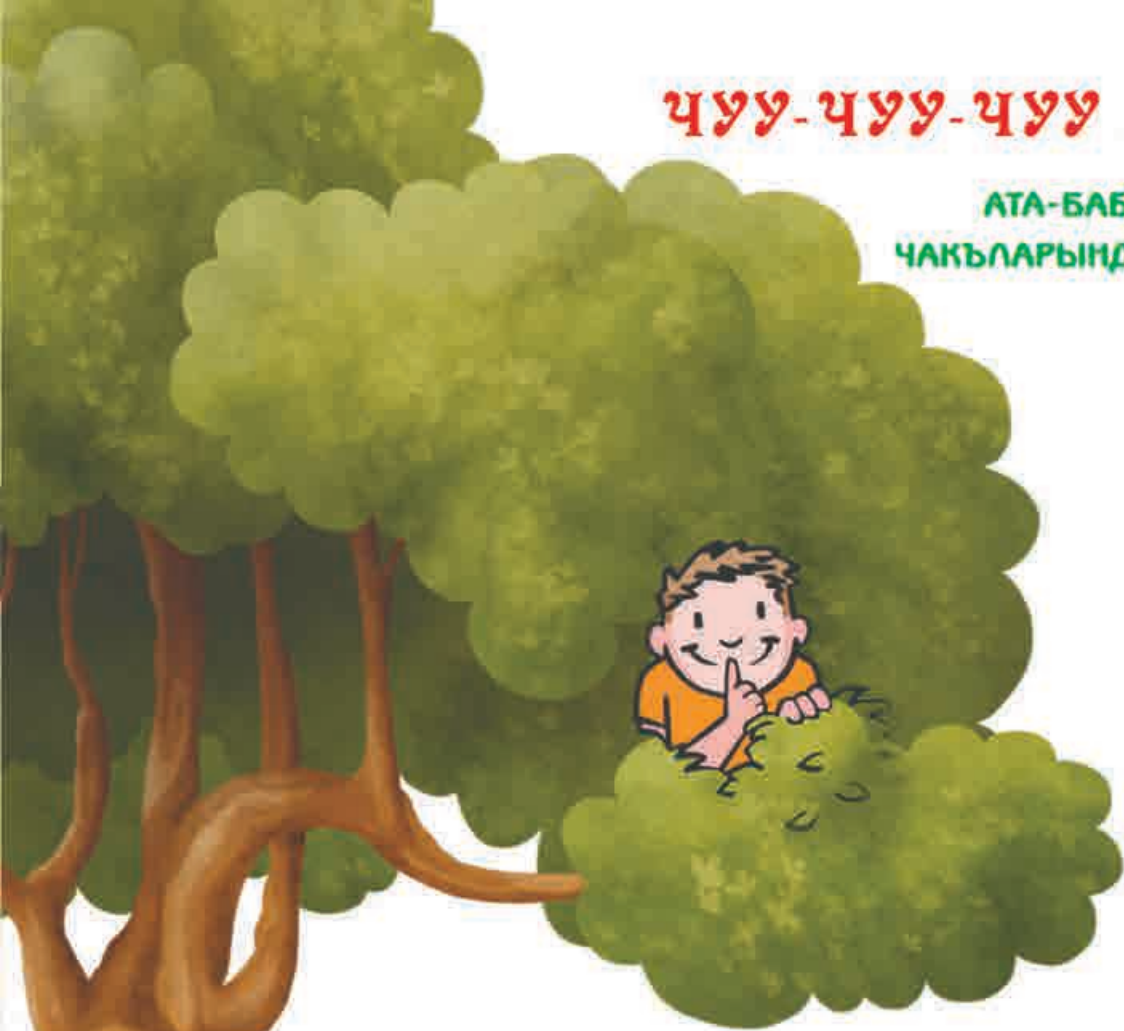
АТА-БАБАЛАРЫБЫЗ САБИЙ
ЧАКЪЛАРЫНДА АЙТХАН ЖЫРЧЫКЪЛА

* * *

Жел – кьагъыучу,
Суу – агъыучу,
Кюн – жарыучу,
Къыз – жараучу.
Жаш – мараучу,
Къарт – къараучу.

* * *

– Айыу, къайрыса?
– Уугъа.
– Бёрю, сендамы?
– Угъай.
Бюгюн мен тоюпма,
Уу-мууну кьоюпма!

БилДИМ-БилДИМ,

БилЛЯЧА!

А			А
А			А
А			А
А			А
А			А
А			А
А			А
А			А
А			А
А			А

ЁЧЕШЕМЕ,
бош уяланы бирер харф бла толтуруп,
адетдеча, энине окъулур кибик,
он сёз тап!

Сёзле
адамны неда бир затны белгилеген,
ким? не? деген соруулагъа жууап этген
сёзле (атла) болсунла.

Кесинг билалмасанг, уллулагъа сор.
**СОРГЪАН АЙЫП ТЮЙЮЛДЮ,
БИЛМЕГЕН АЙЫПДЫ.**

СЁЗБЕР

1	2		3		4	5
6					7	
		8		9		
10				11		
		12	13			
14	15				16	
17						

ЭНИНЕ: 1. Уруш-түйюш. 6. Жилтинден башланыр. 7. Ийнекни кьюуалагъанда да айтырла. 8. Къаллай бичакъны сабы алтынды? 10. Къазаннга салынса, той къыстау барыр. 11. Аллай къабын терк жутулур. 12. Сууну, чапыракъны да тауушу. 14. Къазимни сёзюн толтур: «... большевик, шау кадетле». 16. Бир затны кёрюп неда эшитип сейир-синнгенде да айтадыла, сёзню сёзге байлагъанда да айтадыла. 17. Тёртеу ёре тура, экеу – кенгеш кюра.

ЁРЕСИНЕ: 1. Къагъылса, не дерс башланыр, не дерс бошалыр. 2. Махтауну туягъы бла алыр. 3. Кёлю – балада. 4. Балта ургъанда да айтылыр. 5. «Бу кёлек санга бираз ... болады». 8. Ата билмесенг, кеси башынга тиер. 9. Сен ... болсанг, хар зат да иги болур. 13. Къазма биреуге – кесинг тюшюп къалырса! 15. Тирменнге бармаз, андан а къайтыр. 16. Аман тилде да болур.

8-чи (2017) САНЫНДА «НЮР» БАСМАЛАГЪАН СЁЗБЕРНИ ЖАУАБЫ

ЭНИНЕ: 2. Илхам. 6. Аш. 7. Акъ. 9. Ата. 11. Тил. 12. Бет. 13. Ана. 15. Уу. 17. Окъ. 18. Чырай.

ЁРЕСИНЕ: 2. Иш. 3. Хат. 4. Ма. 6. Айтыу. 8. Къатыкъ. 9. Ала. 10. Аба. 14. Нюр. 16. Уч. 17. Ой.

ЭЛБЕР

Эки къатын, бирер къызлары бла, жолда юч алма тапхандыла. Юлешгендиле да – бирерине бирер алма жетгенди. Къалай болады алай?
Жауабын билгеннге – сайлагъан элин!

Ежемесячный литературно-художественный журнал для детей «НЮР» («Свет») № 9-2017 г.

Выходит с января 1982 года.
На балкарском языке

Учредители:
Министерство культуры КБР,
Общественная организация «Союз писателей КБР».

И.о. главного редактора
А. А. САБАНЧЕВА

Редколлегия:
А. БЕГНОВ
М. БЕШТАЕВ
Т. БИГТТРОВА
Ж. ГУЗЕЕВ
Ф. МАМАЕВА
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ

Оформление
И. АККИЗОВОЙ

Компьютерный набор и верстка
А. БОЗНЕВОЙ

Свидетельство о регистрации
ПИ № ТУ07 - 00102 от 24.12.2014 г.
Управление Федеральной службы по надзору в сфере связи, информационных технологий и массовых коммуникаций по КБР
Подписано в печать
15.09. 2017 г.
Выход в свет
29.09. 2017 г.
Формат 60x90 1/8
Бумага мелованная
Гарнитура литературная
журнальная рубленая
Печать офсетная
Усл. кр.-отт. 8.
Усл. печ. л. 2.
Уч.-изд. л. 2,7.

Тираж 865 экз.

Заказ № 123

Индекс 73908

Стоимость одного номера по подписке через ФГУП «Почта Россия» – 13,87 руб.;
за 6 месяцев – 83,22 руб.

Адрес редакции: 360017,
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
Тел.: 42-37-27; 42-14-19.
zhurnal_nyr@mail.ru

Адрес издателя: 360017
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
ГКУ «КБР-Медиа».
Дом печати.

Отпечатано в типографии
ООО «Тетраграф»
360000, КБР, г. Нальчик,
пр. Ленина, 33

Отпечатано в полном соответствии с качеством предоставленного электронного оригинал-макета.

Мен Жашууланы Лаурама. Кесигиз кёре болурсуз, «Нюрге» бла «Солнышко» журналлагъа жаза-жаза туруучума. Кёп болмагъанлай «Нюрню» редакциясы бла «Медиа-Поколение» деген аты бла бардырылгъан битеуроссей фестивалгъа къатышханма. Юч кюнню ичинде Дагъыстанны «Солнечный берег» атлы бир ариу жеринде жашагъанбыз. Ол заманны ичинде кёп сабий бла танышханма. Ала Москвадан, Санкт-Петербурздан, Ростов областьдан, Къарачай-Черкесден, Чечен эм Ингуш республикаладан келген эдиле. Дагъыстанны «Орленок» атлы сабий газетини ишчилери бизни бла мастер-классла бардыргъандыла. Телевиденияны журналистлери, къолунга микрофону алып, адамла бла къалай ишлерге керек болгъанын юйретгендиле. Мен болгъан къауум биринчи жерни алгъанбыз. Биз чыгъаргъан газетни кёрмючге салгъандыла. Ючюнчю кюн а мен поэт Расул Гамзатовну мени къарт атам Къули Къайсыннга атагъан назмусун кёлден айтханма. Анам Лейля уа, сахнагъа чыгъып, фестивалны къурагъанлагъа жюрек ыразылыгъын билдире, Къули Къайсын бла Расул Гамзатов къаллай шуёхлукъ жюрютгенлерини юсюнден хапар да айтып, аланы бирге тышюп тургъан суратларын саугъагъа бергенди.

Россейни сабий жазычуларыны таматасы Вера Львова кёкюрегеме алтын майдал такъгъанды. Мен бу хорламымы Къулийланы Къайсынны 100-жыллыгъына атагъанма.

Жашууланы Лаура

